

**DIRECTIA GENERALA A FINANTELOR PUBLICE
JUDETUL MARAMURES
BIROUL SOLUTIONAREA CONTESTATIILOR**

Decizia nr. 53 din 18.10.2006

Directia Generala a Finantelor Publice a fost sesizata de catre Parchetul de pe langa Tribunal prin adresa din 28.08.2006 asupra faptului ca prin Ordonanta din data de 4 martie 2004 s-a dispus scoaterea de sub urmarire penala a invinuitului P, administrator al SC X SRL, sub aspectul savarsirii infractiunilor prevazute de art. 12 din Legea nr. 87/1994, art. 40 din Legea nr. 82/1991, art. 290 si art. 291 din Codul penal.

Avand in vedere ca prin Decizia nr. 23/15.03.2002 s-a dispus suspendarea solutionarii contestatiei formulate de SC X SRL impotriva masurilor dispuse prin procesul verbal incheiat in data de 25.01.2002, incheiat de organele de control din cadrul Directiei Controlului Fiscal , privind virarea la bugetul statului a sumei totale reprezentand:

- taxa pe valoarea adaugata;
- majorari de intarziere aferente taxei pe valoarea adaugata,

Directia Generala a Finantelor Publice a judetului s-a investit cu solutionarea pe fond a contestatiei, conform art. 184 alin. (3) din Ordonanta Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata.

I. Prin contestatia formulata, SC X SRL solicita admiterea acesteia si anulara actului administrativ fiscal atacat, motivand urmatoarele:

Luarea masurii de virare la bugetul statului a sumei inainte de solutionarea definitiva a dosarului penal este nelegala, administratorului societatii fiindu-i aplicabil principiul prezumtiei de nevinovatie.

De asemenea, contestatoarea sustine ca operatiunile comerciale derulate cu cele 7 societati in cauza au existat in realitate, iar aceasta nu a avut cunostinta despre faptul ca societatile respective nu sunt inregistrate in Registrul Comertului, decat dupa declansarea cercetarilor.

In subsidiar, contestatoarea solicita ca in situatia in care nu se suspenda solutionarea contestatiei pana la definitivarea cauzei penale, sa se tina cont de faptul ca pentru doi dintre furnizorii in speta, respectiv SC A SRL si SC T SRL , detine copii de pe certificatul de inmatriculare, documente pe care organele de control nu le-au luat in considerare desi le-au fost prezentate.

II. Prin procesul verbal de control incheiat in data de 25.01.2002, organele de control din cadrul Directiei Controlului Fiscal au constatat urmatoarele:

Controlul s-a efectuat ca urmare a solicitarii Inspectoratului de Politie prin adresa din 2001, in baza actelor contabile puse la dispozitie de catre organele de politie.

In perioada aprilie 2000 - februarie 2001, asa cum rezulta si din tematica de control a Inspectoratului de Politie , societatea a inregistrat in contabilitate 19 facturi privind aprovizionarea cu produse petroliere, emise in numele SC W SRL , SC C SRL , SC N SRL, SC S COM SRL, SC D SRL, SC R SRL, SC A SRL , SC V SRL si SC P SRL .

Conform adresei din 2001 a Inspectoratului de Politie , facturile emise in numele SC R, SC A SRL, SC N SRL si SC P SRL au fost scrise de catre sotia administratorului SC X SRL, fapt rezultat din declaratia data de aceasta.

De asemenea, in conformitate cu adresele din 01.06.2001 a Garzii Financiare si a Camerei de Comert si Industrie din 24.04.2001, SC N SRL exista in baza de date, dar facturile mentionate ca apartinand acesteia sunt de fapt ale altei societati, respectiv ale SC L SRL .

Societatea a mai inregistrat in contabilitate 9 facturi , emise in numele SC T SRL , care il are ca delegat, administratorul acestei societati.

Din tematica de control trimisa de organele de politie rezulta ca din verificarile efectuate prin Biroul National Interpol si Relatii Internationale reiese ca cetateanul maghiar nu are stiinta despre calitatea sa de administrator al SC T SRL iar actele sale de identitate i-au fost sustrate in Ungaria.

Organele de control au constatat ca valoarea facturilor reprezentand aprovizionari cu produse petroliere a fost inregistrata in evidenta contabila a societatii in contul 371 "Marfuri", fiind dedusa si taxa pe valoarea adaugata aferenta, cu incalcarea prevederilor art. 19 lit. a) din Ordonanta de urgenta a Guvernului nr. 17/2000,

conform caruia pentru efectuarea dreptului de deducere a taxei pe valoarea adaugata aferente intrarilor, contribuabilii sunt obligati sa justifice suma taxei prin documente legal intocmite.

De asemenea, organele de control au constatat ca aceste facturi nu au atasate copiile dovezilor care atesta calitatea de platitor de taxa pe valoarea adaugata a furnizorului, prevazute de art. 25 lit. B b) din Ordonanta de urgenta a Guvernului nr. 17/2000.

S-a procedat la influentarea taxei pe valoarea adaugata din deconturile lunare ale societatii cu taxa pe valoarea adaugata dedusa nelegal in perioada aprilie 2000 - februarie 2001, determinandu-se taxa pe valoarea adaugata suplimentarea de plata la data de 30.06.2001. Pentru neplata la termenul legal a taxei pe valoarea adaugata determinata suplimentar au fost calculate majorari de intarziere, in baza Ordonantei Guvernului nr. 11/1996.

III. Luand in considerare sustinerile contestatoarei, constatările organelor de inspectie fiscala, documentele existente la dosarul cauzei precum si actele normative invocate de contestatoare si de organele de inspectie fiscala, s-au retinut urmatoarele:

1. Directia Generala a Finantelor Publice este investita sa se pronunte daca SC X SRL datoreaza taxa pe valoarea adaugata, in conditiile in care aceasta nu este justificata cu documente intocmite conform prevederilor legale.

In fapt, in perioada aprilie 2000 - februarie 2001, SC X SRL a inregistrat in evidenta contabila 28 de facturi reprezentand achizitioanari de produse petroliere de la diverse societati din tara, deducand taxa pe valoarea adaugata.Referitor la cele trei facturi emise de SC P SRL , prin adresa din 25.04.2001, Camera de Comert si Industrie comunica Inspectoratului de Politie ca aceasta societate nu este inmatriculata la Oficiul Registrului Comertului iar codul fiscal nu exista in baza de date.

Prin adresa inregistrata la Garda Financiara in data de 23.05.2001, Directia Generala a Finantelor Publice- Serviciul Metodologie si Asistenta Contribuabili precizeaza ca SC P SRL nu figureaza in evidentele institutiei iar codul fiscal este eronat.

Facturile din 22.05.2000 si 26.05.2000, emise in numele SC P SRL, nu sunt insotite de copia dupa documentul legal care atesta calitatea de platitor de taxa pe valoarea adaugata a furnizorului, in conditiile in care taxa pe valoarea adaugata depaseste 20 milioane lei.

Factura din 17.10.2000, a fost emisa de SC C SRL, in conditiile in care, conform adresei din 03.05.2001 a Camerei de Comert si Industrie, aceasta societate nu este inregistrata la Oficiul Registrului Comertului iar factura nu este insotita de instiintarea de platitor de taxa pe valoarea adaugata a furnizorului.

SC X SRL a inregistrat in contabilitate facturile din 30.09.2000, 27.10.2000 si 30.10.2000, emise de SC S SRL din Bucuresti.

Conform adresei din 25.04.2001 a Camerei de Comert si Industrie a Romaniei, prin cererea de inscriere de mentiuni din data de 06.09.1996, deci cu mai mult de 4 ani inainte de emiterea facturilor, SC S SRL si-a schimbat denumirea in SC K SRL.

In ceea ce priveste facturile mentionate precum si facturile din 23.10.2000, emisa de SC N SRL, din 20.01.2001, emisa de SC D SRL si din 28.11.2000, cu emisa in numele SC R SRL, nici acestea nu sunt insotite de copia dupa documentele care atesta calitatea de platitor de taxa pe valoarea adaugata a furnizorilor, in conditiile in care taxa pe valoarea adaugata depaseste 20 milioane lei.

Mai mult, prin adresa din 02.05.2001, Garda Financiara comunica Inspectoratului de Politie ca facturile nu exista in baza de date.

Prin aceeasi adresa, Garda Financiara precizeaza ca cele 6 facturi, emise in numele SC A SRL, nu apartin acestei societati.

In ceea ce priveste cele doua facturi, cu, emise in numele SC N SRL, in adresa din 17.05.2001, Directia Generala a Finantelor Publice precizeaza ca acestea apartin SC L SRL, fiind ridicate in data de 07.04.2000, prin delegat.

Factura din 20.09.2000, a fost emisa in numele SC P SRL in conditiile in care, conform adresei din 24.04.2001 a Camerei de Comert si Industrie aceasta societate nu este inregistrata la Oficiul Registrului Comertului iar conform adresei din 17.05.2001 a Directiei Generale a Finantelor Publice factura in cauza apartine SC D SRL.

SC X SRL a mai inregistrat in evidenta contabila 9 facturi emise de SC T SRL, societate care, conform procesului verbal incheiat de catre Directia Controlului Fiscal, se sustrage controlului fiscal.

In adresa din 22.08.2001, Inspectoratul de Politie arata ca pe facturile in cauza este trecut ca delegat , administratorul SC T SRL.

Din verificarile facute prin intermediul Biroului National Interpol si Relatii Internationale, reiese ca cetateanul maghiar nu are stiinta despre calitatea sa de administrator al SC T SRL iar actele sale de identitate i-au fost sustrate.

In aceeași adresă se mai arată că, soția administratorului SC X SRL, a completat facturile emise în numele SC R SRL, SC A SRL, SC N SRL și SC P SRL, așa cum rezultă din declarația dată organelor de poliție.

În Ordonanța din 4 martie 2004, Parchetul arată că, cu ocazia audierii, invinuitul Y, administratorul SC X SRL, a recunoscut că au fost înregistrate în evidența contabilă facturi care au fost completate chiar de soția sa.

De asemenea, s-a mai reținut că deducerea nelegală a taxei pe valoarea adăugată constituie o calculare eronată, care se sancționează contravențional conform art. 17 lit. c) din Legea nr. 87/1994.

În subsidiar, s-a reținut că, întrucât actul normativ în baza căruia a fost efectuat controlul, respectiv Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 17/2000, a fost abrogat prin Legea nr. 345/2002, aceasta fiind la rândul ei abrogată prin Legea nr. 571/2003, unde nu mai este incriminată efectuarea operațiunilor prevăzute de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 17/2000, Parchetul a dispus scoaterea de sub urmărire penală a invinuiților Y și Z, considerând că în sarcina acestora nu se poate reține săvârșirea vreunei fapte penale.

Cu adresa din data de 04.09.2006, Biroul Solutionarea Contestatiilor din cadrul Direcției Generale a Finanțelor Publice a solicitat Activității de Control Fiscal punctul de vedere privind solutionarea contestației în raport de soluția organelor de cercetare penală.

Prin adresa din 06.09.2006, Activitatea de Control Fiscal propune respingerea contestației formulate de SC X SRL și menținerea măsurilor dispuse prin procesul verbal, având în vedere că societatea a înregistrat în evidența contabilă facturi fiscale și chitanțe privind aprovizionarea cu produse petroliere emise în numele unor societăți comerciale inexistente și nu a prezentat la control dovezile care atestă calitatea de platitor de taxă pe valoarea adăugată, așa cum prevede art. 25 lit. B b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 17/2000.

În drept, art. 25 alin. (1) lit. B b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 17/2000 privind taxă pe valoarea adăugată, în vigoare în perioada verificată, prevede:

***“Contribuabilii care realizează operațiuni impozabile în sensul prezentei ordonanțe de urgență au următoarele obligații:
B. Cu privire la întocmirea documentelor:***

b) contribuabilii platitori de taxa pe valoarea adaugata sunt obligati sa solicite de la furnizori sau prestatori, facturi fiscale ori documente legal aprobate pentru toate bunurile si serviciile achizitionate si sa verifice intocmirea corecta a acestora, iar pentru facturile fiscale cu o taxa pe valoarea adaugata mai mare de 20 milioane lei, sa solicite si copia de pe documentul legal care atesta calitatea de platitor de taxa pe valoarea adaugata a furnizorului sau prestatorului;

Potrivit capitolului X "Regimul deducerilor" pct. 10.6 din Normele de aplicare a Ordonantei de urgenta a Guvernului nr. 17/2000 privind taxa pe valoarea adaugata, aprobate prin Hotararea Guvernului nr. 401/2000:

"Nu poate fi dedusa, potrivit legii, taxa pe valoarea adaugata aferenta intrarilor referitoare la:

g) bunuri si servicii aprovizionate pe baza de documente care nu indeplinesc conditiile prevazute la art. 25 lit. B din ordonanta de urgenta si de Hotararea Guvernului nr. 831/1997 pentru aprobarea formularelor modelelor comune privind activitatea financiara si contabila si a normelor metodologice privind intocmirea si utilizarea acestora;

Art. 6 din Hotararea Guvernului nr. 831/1997 precizeaza:

"Procurarea si utilizarea de formulare tipizate cu regim special de inseriere si numerotare din alte surse decat cele prevazute de recenta hotarare sunt interzise. Operatiunile consemnate in aceste formulare nu pot fi inregistrate in contabilitate, iar bunurile care fac obiectul tranzactiilor sunt considerate fara documente legale de provenienta."

Luand in considerare prevederile legale citate si cele precizate mai sus, se retine ca, intrucat facturile in cauza au fost emise in numele unor societati comerciale care nu sunt inregistrate la Oficiul Registrului Comertului sau apartin altor societati decat cele emitente iar cele cu o valoare a taxei pe valoarea adaugata mai mare de 20 milioane lei nu au fost insotite de copia de pe documentul legal care atesta calitatea de platitor de taxa pe valoarea adaugata a furnizorului, SC X SRL nu are dreptul sa deduca taxa pe valoarea adaugata. In acelasi sens s-a pronuntat si Directia de Metodologie si Proceduri pentru inspectia Fiscala din cadrul Ministerului Finantelor Publice prin adresa din 24.06.2005, aratand ca, in cazul in care furnizorul nu este inregistrat la Oficiul Registrului Comertului, tranzactia este considerata "fictiva", iar inregistrarile in

contabilitatea de gestiune, cele legate de vanzarea marfii, descarcarea din gestiune, etc. nu pot fi luate in considerare de catre organul de inspectie fiscala.

Sustinerea contestatoarei ca detine copii ale documentelor care atesta calitatea de platitor de taxa pe valoarea adaugata a SC A SRL si SC T SRL nu poate fi retinuta deoarece, asa cum s-a aratat si in continutul deciziei, facturile emise in numele SC A SRL nu apartin acestei societati iar SC T SRL se sustrage controlului fiscal si persoana care apare pe facturi ca si delegat, nu stie nimic despre calitatea sa de administrator al societatii, actele sale de identitate fiindu-i furate in Ungaria.

Mai mult, din declaratiile date de doamna Z, reiese ca aceasta a completat facturile emise in numele SC A SRL.

Nu poate fi retinuta nici sustinerea contestatoarei ca nu a stiut la data derularii operatiunilor comerciale ca societatile respective nu sunt inregistrate la Oficiul Registrului Comertului deoarece aceasta avea posibilitatea si obligatia verificarii realitatii inregistrurilor de pe facturile in cauza conform art. 25 alin. (1) lit. B b) din Ordonanta de urgenta a Guvernului nr. 17/2000 privind taxa pe valoarea adaugata, purtand raspunderea pentru inregistrarea lor in contabilitate, conform art. 6 alin. (2) din Legea contabilitatii nr. 82/1991, republicata, care precizeaza:

“Documentele justificative care stau la baza inregistrarilor in contabilitate angajeaza raspunderea persoanelor care le-au intocmit, vizat si aprobat, precum si a celor care le-au inregistrat in contabilitate, dupa caz.”

Astfel, se retine ca SC X SRL datoreaza taxa pe valoarea adaugata determinata suplimentar, motiv pentru care contestatia urmeaza sa fie respinsa pentru acest capat de cerere, ca neintemeiata.

2. Referitor la majorarile de intarziere Directia Generala a Finantelor Publice este investita sa se pronunte daca pentru taxa pe valoarea adaugata datorata bugetului de stat si nevirata pana la data controlului se datoreaza majorari de intarziere.

Cauza supusa solutionarii isi gaseste rezolvarea in art. 31 din Ordonanta de urgenta a Guvernului nr. 17/2000 privind taxa pe valoarea adaugata care precizeaza:

“Pentru neplata integrala sau a unei diferente din taxa pe valoarea adaugata in termenul stabilit, contribuabilii datoreaza

majorari de intarziere calculate conform legislatiei privind calculul si plata sumelor datorate pentru neachitarea la termen a impozitelor si taxelor.”

Pct. 12.2 din Normele de aplicare a Ordonantei de urgenta a Guvernului nr. 17/2000 privind taxa pe valoarea adaugata, aprobate prin Hotararea Guvernului nr. 401/2000 prevede:

“Calculul majorarilor de intarziere se face din ziua lucratoare imediat urmatoare expirarii termenului legal de plata si pana in ziua platii sau a depunerii decontului din care rezulta suma de rambursat.”

Intrucat din documentele anexate la dosarul cauzei dar si din cele precizate la capatul de cerere solutionat anterior, rezulta ca SC X SRL are obligatii bugetare reprezentand taxa pe valoarea adaugata, neachitate la scadenta, rezulta ca datoreaza majorari de intarziere, calculate pentru fiecare zi de intarziere, pana la data achitarii sumei datorate, inclusiv.

Avand in vedere cele precizate mai sus, documentele anexate la dosarul cauzei, precum si cele precizate la capatul de cerere solutionat anterior, se retine ca pentru capatul de cerere privind majorarile de intarziere aferente taxei pe valoarea adaugata, contestatia urmeaza sa fie respinsa ca neintemeiata.

Pentru considerentele retinute in continutul deciziei si in temeiul art. 180, art. 184 alin. (3) si art. 186 alin. (1) din Ordonanta Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, se

DECIDE

Respingerea ca neintemeiata a contestatiei formulate de SC X SRL.

Prezenta decizie poate fi atacata la Tribunal in termen de 6 luni de la data comunicarii, conform prevederilor legale.